

prim. Fut. I, & A. Agitavit lac butyri elicien-
 di ergo. cca. 2, Convertit aliquo oculos suos. v.
 2, אלוהו נחל, & ca 3, Movit, removit loco
 suo. cca. עני נחתיהו illum à me, & domo meâ
 eieci. v. II. נחל II. i. q. 3, I. cca. (segregavit,
 separavit, declinavit, refugit, abstinuit. cc 17.)
 IV. Impegit illi telum, convertit in eum arma,
 cc 7 p. & car. V. i. q. 1, I. cca. & Pass. II.
 Geogr. Nub. 40. 21. v. in נחל Diligentiam (in-
 dustriam) adhibuit, se applicuit rei. & i. q. Ar.
 אענתם cc פי in נחל. sec. Uter, pec. bu-
 tyraceus. Vas figlinum, cui lac inditur, ut agi-
 tando eliciatur butyrum. A Charm. 2, Speci-
 es recentium, s. humidorum, & mollium dacty-
 lorum. 3, Latâ cuspide sagitta. tert. In la-
 tera declinantes (amoti) cameli. quart.
 Magnus (obesior) arcus. 2, Magno tubere
 (gibbo) camelus, camela. quint. In quem
 vergunt infortunia. v. נחל dec. quart.

נחל Possedit, (per Metath. λαγνά-
 τω) hæreditario accepit. Pf. 119.
 111. Jer. 16. 19. נחלו possederunt mendaci-
 um; tam malum quam bonum sepe traducitur.
 Prov. 3. 35. 2, Hæreditandum dedit, hæredita-
 tem divisit, distribuit. Num. 34. 17. Jos. 19.
 49. Zach. 2. 12. Ch. Ar. 3, Dominio poti-
 tus est, illud exercuit, cc 2 al. Ital. Impadronarsi.
 Pf. 82. 8. v. R. Sa. (conf. Lev. 25. 46. Jer.
 49. 2.) Jud. 11. 2. נחלתך Ezech. 22. 16. LXX
 Ch. Syr. Ar. 2. VLat. Aqu. Symm Theodotio &
 prima Editio, videntur legisse נחלתו Quod obser-
 vatu non videtur indignum. Pih i. q. 2, Kal. Jos.
 13. 32. Num. 34. 29. Hiph. i. q. Pih. Jer. 2.
 18. c. 12. 14. Deut. 32. 8. Hoch. Hæres fa-
 ctus est, Job 7. 3. LXX videntur legisse הוחלתו
 Hitbpa. Possessorem se constituit, hæreditario
 accepit. If. 14. 2. Lev. 25. 46. Inf. Num. 32.
 18. Fut. 34. 13. At transitivè expon. LXX Ch.
 Syr. Ar. nr. & Erf. Vulg. Lat.

נחלה f. Possessio; hæreditas. Prov. 20. 21.
 Sors, Ar. Deut. 18. 2. Cn. Num. 16. 14. Aff.
 Pf. 2. 8. Donum, Pf. 127. 3. irreg. נחלת Pf. 16.
 6. Pler. נחלות. Jos. 19. 50.

נחל m. Vallis, pec. angusta alveum habens, quo
 tempore pluvia raptim Torrens defertur; unde &
 Torrens; ut קטף latior vallis, et quasi planiti-
 es. Gen. 26. 17. 10. Lev. 23. 40. If. 30. 28.

א 18 כל 17 חל 16 חלי
 חאלה חאל 21 חאל החדר חליל
 א, כ, מ, ס, כ, א 22 חכיל 23 א 24 חכיל
 חכיל 25 חכיל 26 חכיל
 חכיל 27 חכיל 28 חכיל
 א 30 חכיל 31 חכיל
 חכיל 32 חכיל (a) חכיל (b) חכיל

prim. Fut. A, Largitus fuit
 (b) חכיל; donum, affecit eo. ccap. &
 10 r. veloga. Concessit mulieri sponsalitium do-
 num, & quidem prono animo, ac sponte suâ non
 compellatus. cca. 2, Conviciando, & litigan-
 do excepit (culpavit) ccap. 3, Attribuit a-
 licui, & quidem falso dictum, carmenve alterius.
 cca. 4, Fut. O, Macie confectum, & extenu-
 atum fuit corpus (ob morbum, s. iter profliga-
 tum fuit, contabuit) 2 Mac. 4. 8 & mediâ
 Kesr. Fut. A, sed minus eleganter. it. media Dam.
 Id. II. i. q. 1, l. cca. 1 Reg. 3. 13. c. 4. 29. in
 hæreditatem dedit, Deut. 33. 8. IV. Macie con-
 fecit, macrum, extenuatum reddidit mæror, ca-
 ra. ccap. (a) חכיל (b) חכיל
 (a) illi aquam præbuit (b) illi ex facultatibus
 partem aliquam peculiarem assignavit.) V. Falso
 arrogavit quid sibi, alienum dictum, vel carmen.
 Ar. חכיל (a) חכיל (b) חכיל
 (a) Ille hujus secta esse dicitur. (b)
 Ad hanc tribum refertur. VIII. i. q. 1, V. cca.
 2, Professus fuit (apertè, externè) hanc vel
 illam sectam. cca. Rom. 2. 28. Erf. 1 Tim. 2.
 10. Fecit, Av I. 504. 32. secutus est. II. 22. 31.
 concessit, 65. 50. sec. Act. I. 2, (dos mu-
 liebris. 3, Præbens; partem aliquam facultat-
 um alteri assignans. tert. Act. 3, l. 2. Coll.
 c. g. Apes, Deut. 1. 44. Pf. 117. 12. Cor. Sur.
 16. t. Av. II. 149. 17. vescuntur tantum de pro-
 prio melle, earum princeps neminem mordet un-
 quam, ejus domum primum fundant Virgines,

נחל m. Consolatio, commiseratio, Hof. 13. 14.
 נחמה f. Id. Job 6. 10.
 נחמים m. p. Consolationes, Isa. 57. 18.
 Zach. 1. 13. נחמי i. q. חמי Ch. Syr. Viscera,
 Hof. 11. 8. Ar. Ox. אפנארי Cogitationes. v.
 init. Radicis. נחומים Consolationes, Jer. 16.
 7. Aff. Psal. 94. 19. f. נחומות Id. Job 15. 11.
 Aff. c. 21. 2. נחום Nahum propheta, de
 tribu Simeon. Propb. Ar. Ox. cujus Sepulchrum

triges. Furfuraceus, Av. I. 537. 43. trig.
 prim. Nix. Continua pluvia. Species mundi muli-
 ebris. v. 3, dec. sept. trig. sec. (a) Fluvius
 quidam propè Mechem. (b) Fluvius alius.

נחם Niph. נחם de Deo Iratus est, cogi-
 tavit, R. Sa. Gen. 6. 6. ἔδωκεθλιω,
 sic vetustus Cod. accedunt Philo, S. August. S.
 Ambros. nec non Sam. Syr. Pers. אפנארי, enim
 וולל et Pers. אפנארי idem sonant, Displi-
 cuit, & c. nec aversatur Ar. נחם Suffragantur
 LXX. Isa. 57. 6. Ez. 16. 54. Deus Iratus reeo-
 gitat (v. וול) consultat, disceptatque cum
 Verbo (v. T. H. et Jon. Gen. 6. 7.) De humano
 genere disperdendo, Verbum causam nostram cum
 Patre agit; Seipsum pro nobis offert (Me me ad-
 sum qui feci. & c.) Joh. 18. 8. Si me finito hos
 abire, sic Christus Patri: exinde Deus Placatus
 non cum Nee tantum, Gen. 6. 8. Sed posterisque
 ejus omnibus. v. Jer. 42. 10. LXX. Syr. 2, Ar.
 Generaliter autem hoc verbum Mutationem ani-
 mi, s. affectus indicat, qualis est quando aliquem
 dicti factivè Pœnitet, vel qua fit 2, Condolentiâ,
 vel 3, Consolatione, in eo qui prius turbatus e-
 rat. cca, et c. חל, חל et ח Jer. 8. 6. Nemo est
 quem נחם Pœniteat (quantum verò ad hoc signi-
 ficatum, sunt ex veteribus, LXX, Syr. Pers. vel
 VLa. qui cum Deo tribuitur, nullibi ita vertant;
 consilio laudatissimo, sec. illud 1 Sam. 15. 29. Com-
 passus est, Jud. 21. 15. Ch. Consolatus est, Gen.
 24. 67. Jer. 31. 15. Pih. נחם Consolatus est;
 Activè tantum; et ca. Isa. 49. 13. c. 51. 3, 12.
 c. 61. 2. ic. 40. 1. c. 66. 13. Pub. c. 54. 11.
 נחמה Consolatione affecta, c. 66. 13. Hitbp.
 Consolatus est se, consolationem accepit, Gen.
 27. 42. c. 37. 35. הנהמתו Ez. 5. 13. pro
 הנהמתו Pœnituit, Num. 23. 19. Compassus
 est, Deut. 32. 36. Sam. Ar. VLa. accedit Ch.
 Psal. 135. 14.

נחם m. Consolatio, commiseratio, Hof. 13. 14.
 נחמה f. Id. Job 6. 10.
 נחמים m. p. Consolationes, Isa. 57. 18.
 Zach. 1. 13. נחמי i. q. חמי Ch. Syr. Viscera,
 Hof. 11. 8. Ar. Ox. אפנארי Cogitationes. v.
 init. Radicis. נחומים Consolationes, Jer. 16.
 7. Aff. Psal. 94. 19. f. נחומות Id. Job 15. 11.
 Aff. c. 21. 2. נחום Nahum propheta, de
 tribu Simeon. Propb. Ar. Ox. cujus Sepulchrum

